

Κατευόδιο, Θεοδωρή,
ή Ροζού νά σε χαρή.

**Ὁ Φασουλῆς δίδωκεται ἀπὸ τοὺς κεραυνοὺς
καὶ δίδεται γονοκλινῆς καὶ σκούζες· Ἐχγονοῦσι·**

Φ. Πῶ! πῶ! μεγάλο ξαφνικό!... χαλῆ ὁ κόσμος ὄλος ...
ἰθόλωσε κ' ἑμάνυσε τῶν οὐρανῶν ὁ θόλος,
οἱ καταρράχται μὲ βροντᾶς καὶ μ' ἀστραπῆς ἀνοίγουν,
πέφτει βροχὴ μὲ τὸ σακκὶ καὶ τὰ νερά μᾶς πνίγουν,
καὶ πλημμυροῦν ὑπόγεια καὶ σταδῖοι καὶ ἀχούρια
καὶ παρασύρομαι κ' ἐγὼ μὲ κάμψοσα γαιθούρια.

Πῶ! πῶ! μεγάλο ξαφνικό!... οἱ οὐρανοὶ ἀνάβουν ...
ὄλοι γυρεύουν κίβωτον τοῦ Νῶε ... ὀμίνα!...
οἱ κεραυνοὶ ἐλύσσαξαν, βαθεῖα τὸ χῶμα σκάβουν,
καὶ σ' ἔποιον πείθουν φουκαρὰ τὸν κάνουν δύο κ' ἕνα.
Κατακλυσμός... κατακλυσμός... βροντῆ κ' ἀστροπελίκι ...
μᾶς ἴπρε πῆξ ὁ διάβολος... ἡ γῆ καλὴ ὄν στέκει.

Ἴδου! θαρρῶ πῶς καίεται ἡ πόλις τῶν Σοδόμων,
στεργιλλίζου γάταις καὶ σκυλιὰ καὶ κρύβονται μὲ τρόμοι,
παντοῦ ἴψηλὰ καὶ χαμηλὰ οἱ κεραυνοὶ κτυπάνε
ὡς ν' ἀναγγέλλου τοῦ Θεοῦ τὴν αἰωνίαν νίκην,
τὰ πεινιὰ τῶν οὐρανῶν δὲν ξέρουσιν ποῦ νὰ πάνε,
κ' ἐγὼ εἰς τὸν ἀπόκατον κλειδύομαι μὲ φρικὴν.

Ἀλλὰ ὁ φλέγων κεραυνὸς μὲ κυνηγῆ κ' ἐκεῖ ...
δὲν σὲ φοβοῦμαι ... βρόντησε ... κ' ὁ Φασουλῆς βροντῆ...
ἐγὼ φορᾶ ὅσιν ντισεγὰ μεταξωτὸ βρακί,
κ' ὅπου μεταξί, κεραυνέ, δὲν ἐχρεσαι κοντὰ.
Δὲν δίνουσι τῶρα τῆς οὐραῖς τῶν σκύλων μὲ λουκάνικα...
ὄλοι βρακιά μεταξωτὰ ... κανεῖς Ἀμερικάνικα.

Ἐθλόγημένος τρεῖς φοραῖς ὁ εὐγενῆς σωρὸς,
ποῦ ἔσβρακα μεταξωτὰ μοῦ ἔμαθε νὰ βάζω,
καὶ δὲν φοβοῦμαι ἔσως πρὶν τὰ βέλη τοῦ πυρὸς
καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ Σαββαῶθ ἀτρόμητος κυττάζω.
Ἐθλόγημένος τρεῖς φοραῖς... δὲν ἔχω πῆξ τρομάρα,
κ' ἄς σκιάζεται τοὺς κεραυνοὺς ἡ σάρα καὶ ἡ μάρα.

Ἀστράκτετε, φλογίζετε, βροντᾶτε ὅσον θέλιτε,
τὴν μυκαμένην σας ὀργὴν εἰς τοὺς προστόχους στέλλετε.
Ἐνα βρακί ὁ Φασουλῆς ὡς ἔπαλον τοῦ βασιτῆ ...
νὰ ἴνας πέφτει ἴσιω μου καὶ δεύτερος ἔμπροστά ...
μὰ κ' ἄλλος τρίτος πρὸ βαρῆς μοῦ κόβει τὸν αἶρα,
κ' ἐγὼ τοῦ δίνω μὲ κλωστή καὶ κἀμ παραπίρα.

Γιατί αυτό τὸ ξαφνικὸ τῆς μόρας τῆς μεγάλης ;
γιατί ἐν ἔγκαι τῆς γῆς βρουτοῦν βαρεῖα ;
μήπως γιατί τὰ ἔχλασαν ὁ Θωδωρῆς κ' ὁ Ράλλης ;
μήπως γιατί ὁ Θωδωρῆς πηγαίνει 'στὸν Μωρεῖα
τῆς Ἀντικπολιτεύσεως τὸν λόγον νὰ κηρύξῃ
καὶ 'στοὺς Ἀρκάδας ἄγριος τὰ δόντια του νὰ τριέξῃ ;

Γιατί νὰ βρέξῃ μὲ βροντὰς τοσοῦτον φοικαλίας
καὶ καταρτίουν χεῖμαρροι παντοῦ τῆς πρωτεύουσῆς ;
μήπως γιατί θὰ προσληφθῇ ὁ κύριος Μαυλίας ;
μήπως γιατί θὰ προσληφθῇ ὁ κύριος Πετούσης ;
μήπως γιατί μὲ τοὺς λοιποὺς προσήλθε καὶ ὁ Τρύφων
καὶ λύσιν 'στοῦ Συνδασμοῦ ἐπέφερε τὸν γρίφον ;

Γιατί, μεγάλε Οὐρανέ, βαρυβορῆες καὶ βρέμεις ;
γιατί θάλλῃ ὁ Ἱπποκράτης ὁ τῆς Δικαιοσύνης,
καὶ χαιρέτῃ μὲ κεραυνὸς ἡ Οὐρανία Θέμις
τὴν λευκοφόρον Θέμιδα τῆς νέας Ρωμηοσύνης ;
ἢ μή γιατί ὁ Πούπουλης θὰ ἐκτεθῇ ἐκ νέου,
ὕπαικων 'στὸ μεγάθυμον ἐκἄστου Ἀθηναίου ;

Γιατί βρυχᾶσαι, κεραυνέ, καὶ μᾶς καταδιώκεις ;
μήπως γιατί 'στὴν Κέρκυρα τραβᾷ κ' ὁ Θεοτόκης ;
μήπως γιατί πολιτευτὰ σοφοὶ περιοδεύουν ;
μήπως γιατί τὰ Φωρηκὰ θὰ ἔλθουν ἐκ Γαλλίας,
κ' ὁ Σύμβουλοι τοῦ Στάμματος μ' αὐτὰ θὰ ταξιδεύουν,
φουσκώνοντες τοὺς ἐκλογίς μὲ τὰς ἐπαγγελίας ;

Γιατί τρομάζει τοὺς Ρωμηοὺς ἡ βροντερὰ φωνή σου ;
τι νὰ σηκαιοῦν, Κύριε, οἱ τόσοι κεραυνοὶ σου ;
Μὴ τὰ φοβόλα τὰ ἤγλα θὰ πέσουν ὅρα ὅρα ;
μὴ πόλεμον θὰ ἔχωμεν καὶ τοῦ Σαῖν-Ζούσε κοινήματα ;
ὅ,τι κ' ἂν γίνῃ, Σαββαῖθ, ἄς λιγοστῆ' ἡ μπόρα,
κ' ἄς ἐξελυσάξουν ἡ φωταῖς καὶ τὰ βροντοκτυπήματα.

Γαλήνιος, Ἰεχωβὰ, 'στὰ σύννεφά σου κλεισού,
μὴ σφηνονίσσης πῦρ καλτὸν κατὰ τοῦ Φασουλῆ σου,
πρὶν νὰ ἰδῇ τοῦλάχιστον ἂν θ' ἀπατήσῃ κάλιν
ὁ μέγας Πρωτοκάθεδρος μὲ τὸν ἀσίκην Ράλλην,
κ' ἂν τρίτος δὲν γενῇ καυγὰς πρὸς χάριν τοῦ Κατσίνα,
γὰ νὰ χαρῶ κ' ἐγὼ μ' αὐτόν καὶ πῶ καμμὴ ρεσίνα.

Μπάμ ! μούμ !... θαρρῶ πῶς μύριοι μᾶς βομβαρδίζουν
φθάνει γὰ ἄνομα Θεοῦ, ὅς προσκυνουμένων βιοι. [στολόι...
Μὴ φρίξῃς 'στὸ Ρωμαῖκο καὶ ἄλλας δυστυχίας,
μὴν κέσῃ τριέων κεραυνὸς 'στὰς πυροβολαρχίας,
καὶ πάρουν δίλα μᾶς φωτὰ καὶ ὁ Χαμίτ τὸ μάθη,
καὶ χάσωμε οἱ ἄμοιροι ταῦτά μὲ τὸ καλάθι.

Μπάμ ! μούμ !... λιγούραϊς ἔρχονται εἰς τὴν κοιλιά μου
ἄς παύσουν τέτοια χωρατὰ καὶ τόσαις μπαταραῖς. [χρῶσαι...
Μὲ ἀρμονίας Χερουβείμ καὶ μουσικὴν Ἀγγέλων
φανέρωσι εἰς τοὺς Ρωμηοὺς τὸ μετ' ὀλίγον μέλλον,
κ' ὄργησῃρα τὸν Οὐρανὸν τῆς μουκαπόρτας σφάλισι,
καὶ εἰς τὴν φάραν τὸν Ρωμηὸν μὲ ἄλλην γλώσσαν λάλησι.

Ἐκαὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μελίτη Βαλληνίτου περὶ τοῦ Μακροῦ
ἡμεθιστάτη δντος καὶ μάλα γραφωρὰ,
μὲ χάριν, μὲ ἀλάτι καὶ σάωμα Περισόν,
καὶ δι' ἀνεγνωσθῆσαι καὶ εἰς τὸν Παρνασσόν.
Θερμῶς τὴν συνιστῶμεν πρὸς ὅλους καὶ ἡμεῖς...
πυλάτῃ 'στὴν Ἔσθίαν ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Πιστὸν Ἡμερολόγιον Φραντζέλου στρατιώτου,
ὅπου βραδείου ἔτυχε εἰς τὴν Γαλλίαν πρώτου.
Καὶ τοῦτο τὸ μετῆφρασε Ἐκθέτης ὁ Σωκράτης
μετὰ πολλῆς κομψότητος στρατιωτικωτάτης.

Λουκὰ τοῦ Χριστοδούλου μικρίον ἀνομάλων
ρημάτων κ' ὀνομάτων βιβλίον τε καὶ μέγαν.
Ἐκδίδεται καὶ τοῦτο διαπάναις τοῦ Νοτάρη
κὼ καὶ καθὲ μαθητοῦδι ἄς τριέξῃ νὰ τὸ πάρῃ.

Αὐτὸς ὁ ἴδιος, τὸ ψωμὶ μὲ τόσους κόπους τρώγων,
ἐσχάτως συνείδωσι ποικιλίας σημειώσεως
'στὸν δεύτερον Φιλιπικὸν κατ' Ἀντωνίου λόγον
μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ σαρκινῆς τόσης.
Ἔργον καλοῦ Καθηγητοῦ, τοῦ Μάρκου τοῦ Βλαχίνην,
ὅπου σπουδῇ καὶ μάθῃσι σωστῇ τὸν διακρίνει.

Τοῦ τραγικοῦ Αἰσχύλου ὁ Προμηθεὺς Δεσμώτης,
μετῆφρασε καλλίστη καὶ σημειώσεως πρώτης,
ὡπὸ τοῦ φιλολόγου Μιχάλη τοῦ Μουρίκη,
ποῦ ἔπαινος κ' εἰς τοῦτον οὐχὶ μικρὸς ἀνήκει.

Πάπισσα Ἰωάννα, ἀλλὰ ἡ ἀληθής,
ὅπου θὰ τὴν διαβῶσῃ ἀπλήστως ὁ καθεῖς.
Τοῦ Λιβαθηνοπούλου εἰς μεταφράσεως πρώτης,
ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ
δαπάναις τοῦ Τηνίου, τοῦ Γεωργίου δηλονότι,
ποῦ τεύχη ἕως τὰρα ἐξείδωσι μυρία.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν εἰς κἄν — πᾶς 'στὸ σκῆτι μου ἀνέθῃ,
'στὴν Ναύπολιν ἐπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε ευνορεῖται
μὲ ἔναδοχον Σόδη, — ὅσ' ἀπὸ λέθ' εἰς ἔθ'.

μὲ Σημίον, μὲ μιὰ μάντρα, — μὲ μεγάλ' εἰκοθεμί,
καὶ μιὰ χίρα δίχως ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμῆ.

Ἐκ τῶν τυπογραφεῖων «Κερύνης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Πρωτοεἰσῆς κεντροῦς παλῆς.